

Bildiyimiz kimi, Məmmədov Elcan Zöhrab oğlu 1989-cu ildə Tərtərdə anadan olub. 1996-cı ildə ailəsinin Bakıya köçməsi ilə əlaqədar Bakıxanov qəsəbəsindəki 96 nömrəli tam orta məktəbin I sinfinə getmiş, 2007-ci ildə orta məktəbi bitirərək, həmin ildə də Politexnik Universitetinə qəbul olunmuşdur. 2010-cu ildə ailə qurmuş, 2011-ci ildə universiteti bitirib, hərbi xidmətə yola düşüb. Xidmətini Cəlilabad rayonunun Göytəpə qəsəbəsindəki hərbi hissədə başa vurub və Bakıya - ailəsinin və valideynlərinin yanına qayıtmışdır.

2013-cü il aprelin 2-də qızı Ayan dünyaya gəlib. Ata kimi çox sevinib. Belə ki, 2015-ci ilin 5 iyulunda isə ikinci körpəsi Ramal dünyaya göz açıb. 2018-ci ildə öz istəyi ilə xüsusi kurs keçərək leytenant rütbəsi alıb, Daşkəsəndəki N sayılı hərbi hissədə işə başlayıb. İşlədiyi müddətdə əsgərlərin dərin rəğbətini qazanmışdı. Əsgərləri onun haqqında:

- Leytenant Məmmədov bizim komandirimiz yox, böyük qardaşımız olub. Güzəl insan idi. Ci-

Elimizin şəhid oğlu - Elcan

bindəki son qəpiyini də bizim üçün, ehtiyaclarımızı ödəmək üçün xərcləyərdi. Hər zaman xatırladırdı ki, nəyə ehtiyacınız olsa, çəkinmədən mənə deyiniz. Əvəzolunmaz komandir idi. Gülürüz, ürəyi təmiz, çox mehriban, hamının qeydinə qalan bir insan idi. Paxıllıq nədi bilməzdi. O, həm də gözəl övlad, mehriban ailə başçısı, qayğıkeş ata, sevimli qardaş idi...

2020-ci il aprelin 8-də Elcanın təyinatı Goranboyun Tapqaraqoyunlu kəndinə verildi. General Polad Həşimovun şəhid olduğu ay Elcan həmin döyüşlərdə iştirak etmiş, 2020-ci il sentyabrın 27-də 44 günlük Vətən müharibəsi döyüşlərində Talış yüksəkliyi istiqamətində komandiri olduğu taborda bu istiqamətdə hücum keçirdi...

Maxenin dediklərindən:

-Bizdə ruh yüksəkliyi olsun deyə komandir həmişə çox öndə gedirdi, ardımca gəlin, deyirdi. Döyüş zamanı ayağından yaralandı. Maxe ona: - Yoldaş komandir, siz yaralısınız, geri qayıdın, - dey-

əndə, o da - Boş şeydir, mən yaralanıb qayıdım, sən yaralanıb qayıt, bəs irəli kim getsin?, - dedi. Sonra da: - Ardımca! İrəli!, - işarəsini verdi. Ön cəbhəni yarıb keçdilər. İkinci cəbhəyə yaxınlaşarkən snayperlə başından vuruldu, şəhadətə qovuşdu.

Döyüş dostları:

- Elcan çox gözəl igid idi, kaş ki, sağ olaydı. Şəhidliyə ucaldı qəhrəmancasına.

Elcan deyirdi: - Uşaqlar, bizimki buracandır, öldü var, döndü yoxdur! O, çox gözəl insan idi. Nə olur olsun, Vətənimiz

sağ olsun!

Qəhrəmancasına döyüşdü və tabeçiliyində olanlara örnək oldu! Hücum keçməzdən əvvəl həyat yoldaşına: - Ömrüm, oğlumla qızıma deyərsən ki, artıq ataları ilə fəxr edə bilərlər!, - dedi.

Elcanın atası Zöhrab Məmmədov 1992-ci ildə I Vətən müharibəsinin iştirakçısı olub. Elcan həmişə atasına deyirdi: - Sən ala bilmədiyiniz torpaqları Allah qoyarsa oğlun alacaq!

Anası Sahilə xanımın dedikləri:

-Mənə deyirdi ki, ana, vaxt gələcək, səni barmaqla göstərib deyəcəklər: - Mayor Elcan Məmmədovun anasıdır! O zaman mənimlə fəxr edəcəksən!

Anası Sahilə xanım: - Mən onsuz da balamla fəxr edirdim - həm bir övlad kimi, həm də gözəl bir vətənpərvər insan kimi.

Həyat yoldaşı:

- Elcan həmişə mənə deyirdi: - Gülüm, mən sənə qəhrəman nam. Mənimlə həmişə fəxr edəcəksən. Mənim adım gələndə

hamı ayağa qalxıb sənə yol verəcək...

Mən yoldaşım ilə həmişə fəxr edirdim, indi də qürur duyuram - bir insan kimi, bir yoldaş kimi! Ailəmizdə həmişə söz düşəndə deyirdik: - Elcan tək bizdən yox, neçə illər sonra köməyə ehtiyacı olan əsgərlərdən, insanlardan - evdən yox, eldən getdi. Elcan ağıllı övlad, qayğıkeş ata idi. Bütün arzularını, xəyallarını Vətənə qurban verdi.

Elcan ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "Suqovuşanın azad olunmasına görə" və "Laçının azad olunmasına görə" medalları ilə təltif olunmuşdur.

Bəli, şəhidlərimiz uzun illər həsrətində olduğumuz torpaqlarımızı azad edərək özlərinin yüksək arzularına çatdılar.

Şəhidlər ölməz, Vətən bölünməz!

Elimizin minlərlə şəhidindən biri olan Elcanımız barədə qısa da olsa, məlumatları oxucularıma çatdırmağı özümə mənəvi borc bildim.

N.Kərimova (Əhmədova)